

12. Iamandecu, I.B. Stresul psihic din perspectivă psihologică și psihosomatică. București: INFOMedica, 2002 251 p. ISBN/Cod: 973-9394-72-8
13. Iamandescu, I.B. Stresul psihic și bolile interne, București; ALL, 286 p.
14. Mihăilescu, A. O analiză a mediului educativ din perspectiva factorilor de stres la elevi. In: Revista de Pedagogie/ Journal of Pedagogy. 2017 (2). LXV 67. p. 61-73. Disponibil pe: <https://revped.ise.ro/wp-content/uploads/2018/01/2017.-2.-61-73.-Mihailescu-A..pdf>
<http://www.umfcv.ro/files/c/u/Curs%204%20PSY%20MED%20-%20Stresul%20Psihic%20->

CZU:371.21

PROBLEME MANAGERIALE ÎNTÂLNITE DE PROFESORI ÎN ACTIVITATEA DIDACTICĂ

SAVIN Irina-Isabella, prof. dr. ing.,
Colegiul Tehnic „Ioan C. Ștefănescu”, Iași, România

Rezumat. *Tehnologiile moderne de informații și comunicații pentru e-learning trebuie folosite în mai mare măsură, recunoscând potențialul societății informaționale și a noilor tehnologii la capacitarea maximă a potențialului acestor persoane. Accesul la noile tehnologii este o arie prioritară. Sunt necesare eforturi de promovare a unor concepte de succes, în vederea evitării info-excluderii. Necesitatea implicării profesorului, prin natura activității sale, ar trebui să-l dinamizeze și să-l pună la curent cu noutățile din domeniul educației și managementului educațional, încât să i se ofere posibilitatea ca să devină un adevărat manager, atât la ore, cât și la nivelul școlii.*

Cuvinte-cheie: profesor, e-learning, bariere, activitate, echilibru

Abstract. *Modern information and communication technologies for e-learning need to be used to a greater extent, recognizing the potential of the information society and new technologies to maximize the potential of these people. Access to new technologies is a priority area. Efforts are needed to promote successful concepts in order to avoid info-exclusion. The need to involve the teacher, by the nature of his activity, should energize him and keep him up to date with news in the field of education and educational management, so as to give him the opportunity to become a true manager, both in classes and at school level.*

Keywords: teacher, e-learning, barriers, activity, balance

Introducere

Activitatea didactică a profesorului implică numeroase roluri și responsabilități, iar atingerea unui echilibru și eficiențe pedagogice se poate realiza cu dificultate.

La toate acestea se adaugă o multitudine de piedici intrinseci sau extrinseci prin care este îngreunată activitatea profesională.

Acestea își au sursa în personalitatea fiecăruia, mediul social, legislație, capacitatea de adaptarea la schimbare a sistemului și ele sunt specifice fiecărei persoane. [1]

Probleme manageriale întâlnite în educație

Trecerea la sistemul de învățământ digitalizat a pus probleme mari la începutul anilor 2000, mai ales profesorilor de stil ”vechi”, adaptarea lor la nou derulându-se greu. [2, 6, 8]

Tehnologiile moderne de informație și comunicații pentru e-learning trebuie folosite în mai mare măsură, recunoscând potențialul societății informaționale și a noilor tehnologii la capacitatea maximă a potențialului acestor persoane. Accesul la noile tehnologii este o arie prioritara. Sunt necesare eforturi de promovare a unor concepte de succes, în vederea evitării info-excluderii.

Pornind de la această situație, S. Iosifescu [5], realizează o clasificare a barierelor care îl împiedică pe profesorul român să devină profesor-manager în spiritul unei eficiențe a activității și a introducerii noilor tehnologii în procesul de instruire. Acestea au fost clasificate în funcție de sursa care le generează.

Toate aceste bariere se întâlnesc la profesorii de o anumită vârstă, dar nu numai la ei, care pot intra într-un proces stereotipic de predare – învățare - evaluare, cristalizat, inertial, împietrit în care nu mai lasă loc schimbării, înnoirii, perfecționării, introducerii noilor tehnologii și strategii moderne de predare – învățare - evaluare. Acesta este una dintre cele mai periculoase etape în evoluția procesului educațional, etapă în care profesorul nu este interesat de perspectiva managerială a activității sale.

Datorită faptului că toate aceste bariere sunt obișnuite, este necesar să se creeze programe prin care să fie depășite. De aceea astăzi există obligativitatea perfecționării personalului didactic, ceea ce ar trebui să-l dinamizeze și să-l pună la curent cu noutățile din domeniul educației și managementului educațional.

Dar și în această situație se poate afirma unul dintre obstacolele enunțate, și anume acela al țintei false, prin care profesorul urmează un anumit curs, nu pentru că ar fi interesat și l-ar ajuta în dezvoltarea sa profesională, ci pentru că este obligatoriu sau punctajul obținut.

Toate acestea transformă intențiile bune ale management educațional dinamic, în formalisme ineficiente atât din punct de vedere didactic cât și economic.

De aceea elevii îi depășesc pe unii profesori în utilizarea noilor tehnologii. Totodată, intervine și plictiseala elevilor la ore, nerăbdarea și neatenția lor.

Unii profesori se supără pe elevii care îi depășesc în utilizarea tehnologiilor IT, ei având competențe digitale pe care le-au dobândit atât în școală, cât și în afara ei [2, 7, 8, 10].

Tabelul 1. Tipuri de bariere perceptivă

Tip de bariere	Exemple de bariere
Barierele perceptivă - se referă la modalitatea în care activitatea didactică își menține dinamismul intern și a felului în care aceasta își păstrează eficiența ca urmare a reacției pe care o are profesorul în fața variabilelor externe, de tipul evoluției reformei.	a. saturația - apare odată cu trecerea timpului și lipsa de dinamism a activității. Se caracterizează printr-o activitate didactică fadă, lipsită de culoare, lipsă de interes din partea profesorului, dominat de ideea de „a-și face datoria” și de a scăpa cât mai repede de activitatea pe care o desfășoară.
	b. stereotipia - apare ca urmare a unor activități repetitive specifice lipsite de elemente de noutate. Treptat acesta nu numai că renunță la noutăți, dar devine rezistent la schimbare, fiind un opozant al oricăror reforme.
	c. ținta falsă - este una dintre cele mai periculoase bariere deoarece pe cât de complexă este, pe atât de dificil este de observat. În cazul sistemului românesc pericolul țintelor false este foarte mare căci reforma prost înțeleasă determină de foarte multe ori modificări ale activităților ce trebuie făcute într-un timp foarte scurt concurând astfel resursele asupra lor.

Toate aceste bariere de natură emoțională sunt subiective și ele nu pot fi depășite decât printr-un efort individual susținut.

Deși cadrele didactice participă activ la formarea profesională continuă, trebuie evidențiat faptul că există foarte multe lacune atât la nivelul noțiunilor IT dobândite de aceștia, cât și la nivelul metodelor de lucru cu noile tehnologii [2, 7, 8, 10].

Tabelul 2. Tipuri de bariere emoționale

Tip de bariere	Exemple de bariere
Barierele emoționale - aparțin în general personalității fiecăruia, dar și contextului afectiv în ansamblu. De aceea barierele emotive nu trebuie privite doar ca niște capricii individuale	a. capriciul - este forma de prin care se manifestă personalitatea dificilă a unui profesor, care la un moment dat preferă să renunțe la raționalitatea sa și ia decizii instinctuale fundamentate pe fobiile și insatisfacțiile personale. De aceea este foarte important ca un profesor să fie sincer față de el însuși, dar și de ceilalți și să se ferească de astfel de comportamente.
	b. obișnuința - reprezintă suma de comportamente repetitive care pot ajunge până la ritualuri pe care fiecare profesor le are și care transformă, în cele mai rele cazuri, activitatea dinamică într-o rutină inefficientă. Elevii în majoritatea cazurilor surprind cu ușurință tabieturile profesorului și încearcă să profite de acestea.

ale profesorului, ci și a mediului social în care acestea se manifestă.	<p>c. preferința pentru ceea ce este familiar - este atitudinea firească a oricărei persoane să prefere ceea ce îi este familiar, cunoscut, în locul necunoscutului. Subtilitatea acestei bariere constă în faptul că de multe ori familiaritatea, ca și în cazul obișnuinței, este interpretată ca „experiență”, „tradiție” și de aceea considerată ca fiind pozitivă.</p>
	<p>d. teama de risc - este o altă barieră care aparține unei normalități psihologice căci este firesc ca să existe o anumită frică în fața riscului, dar ceea ce contează este atitudinea și modul în care înfruntăm această frică. De aceea una dintre cerințele fundamentale pentru profesia de dascăl este aceea de a avea rezistență la stres și de a reacționa în mod pozitiv în fața situațiilor dificile.</p>
	<p>e. dogmatismul - este reprezentat de către fixarea pe anumite idei considerate fundament pentru întregul proces educațional.</p> <p>Această formă se datorează incapacității profesorului de a se adapta la modificările sociale și comportamentale ale noilor generații.</p>
	<p>f. respectarea strictă a normativității - relativismul acestora, modificarea de prea multe ori sub motivul unei interminabile și repetitive reforme, au transformat normele în ceva aleatoriu.</p>
	<p>g. siguranța afectivă - este una dintre barierele care se referă la echilibrul psihic la persoanei.</p> <p>Pentru a se depăși această barieră foarte important este ca fiecare profesor să învețe să-și prezinte punctul de vedere, rațional, echilibrat, cu argumente bine susținute și să depășească fobiile în fața autorității sau frica de excludere din grup.</p>

Păstrarea echilibrului dat, un colectiv de profesori nereceptiv, un șef dominator, autoprogramarea negativă la nivelul unui întreg colectiv pot constitui obstacole de mediu care blochează transformarea managerială a profesorului [2, 7, 8].

Tabelul 3. Tipuri de bariere de mediu

Tip de barieră	Exemple de bariere
<p>Barierele de mediu - reprezintă piedicile ce își au sursa în exterior, în contextul psihosocial ce se manifestă la un moment dat. Astfel</p>	<p>a. homeostazia - reprezintă menținerea echilibrului dat în interiorul unui grup și eliminarea oricăror interferențe care l-ar putea modifica. Depășirea acestui tip de barieră se poate realiza numai printr-un demers hotărât concentrat din partea autorității, demers prin care să se opună inerției și să promoveze dinamismul și valoarea.</p>
	<p>b. lipsa sprijinului din partea grupului - reprezintă o barieră foarte dificil de depășit căci prin intermediul marginalizării persoanei de către grup sau doar prin lipsa de sprijin, oricui i se poate limita intervenția și îngreuna</p>

de bariere sunt în relație cu modalitatea de constituire a grupului, a relațiilor dintre membrii grupurilor, tipologia liderilor, dar și a modalității în care persoana se raportează la grup.	activitatea. Această lipsă de sprijin poate îmbrăca diferite forme începând de la o marginalizare inconștientă, parțială având consecințe nu foarte grave, până la subminarea unei persoane printr-un efort colectiv centralizat.
	c. neacceptarea criticii - de către manageri poate fi o sursă pentru blocarea oricărei forme de evoluție. Detașarea și obiectivitatea sunt principalele modalități în care putem depăși această barieră.
	d. dominarea șefilor sau autoritarismul - reprezintă o altă barieră foarte importantă. Depășirea acestor bariere se poate realiza printr-o atentă monitorizare a managerilor, o bună perfecționare a acestora, o legislație nepermisivă față de abuzurile ce pot să apară la nivel managerial, o atentă monitorizare a tuturor proiectelor și a persoanelor cu adevărat active în cadrul acestora.

Legea învățământului afirmă importanța garantării învățării pe tot parcursul vieții. Conceptul include totalitatea activităților de învățare realizate de fiecare persoană, începând cu educația timpurie, în scopul dobândirii de cunoștințe, formării de deprinderi/abilități și dezvoltării de aptitudini semnificative din perspectivă personală, civică, socială și/sau ocupațională.

De asemenea, legea garantează accesul la educație diferențiată, pe baza pluralismului educațional, în acord cu particularitățile de vârstă și individuale

Eficiența activității nu depinde doar de persoană, ci și de mediul în care se desfășoară, de ajutorul pe care îl primește, de modul în care se integrează și comunică cu ceilalți.

Oricât de bun manager ar fi un profesor într-un mediu ostil el nu va fi capabil să se manifeste și abilitățile sale nu pot utilizate.

Sintetizate, barierele culturale pot fi regăsite în sintagme de tipul *profesorul trebuie să rămână profesor, prin tradiție el nu se ocupă decât de predare – învățare - evaluare, lucrurile trebuie să rămână așa cum sunt* [2, 7, 8, 10].

Ele prin forma lor se opun unui management educațional eficient și unor reforme profunde ale sistemului.

Pentru îndepărtarea acestui tip de barieră, profesorul poate oferi servicii educaționale pentru copii, tineri și adulți prin:

- programe de tip remedial pentru dobândirea sau completarea competențelor cheie, inclusiv programe educaționale de tip „*A doua șansă*” sau programe de tip „*zone de educație prioritară*” pentru tinerii și adulții care au părăsit timpuriu sistemul de educație sau care nu dețin o calificare profesională;

- programe pentru validarea rezultatelor învățării non-formale și informale;

- programe de dezvoltare a competențelor profesionale pentru calificare/recalificare, reconversie profesională, perfecționare, specializare și inițiere profesională;
- programe de educație antreprenorială;
- programe de dezvoltare personală sau de timp liber;
- organizarea de activități de promovare a participării la învățarea permanentă a tuturor membrilor comunității.

Tabelul 4. Tipuri de bariere culturale

Tip de bariere	Exemple de bariere
<p>Barierile culturale - sunt constituite ca urmare a conturării prejudecăților în funcție de contextul de imagine. Ele funcționează subtil și sunt greu conștientizate datorită faptului că se manifestă odată cu dezvoltarea mediului cultural și sunt în coeziune cu acestea.</p>	<p>a. presupuzițiile intelectualiste - s-au dezvoltat ca urmare a rolului tradițional pe care l-a jucat profesorul în societate. Depășirea acestei bariere se poate realiza prin urmărirea unor modele reale care cunoșteau ce înseamnă educația și care reușeau prin dinamism și interrelaționare cu elevul să obțină rezultate. ,</p> <p>b. respectarea tradițiilor în detrimentul noutăților - este o altă barieră culturală. Respectarea tradiției nu este o barieră în sine, ci doar când acestea se află în contradicție cu reformele. Posibilitatea de a elimina aceste bariere culturale constă în separarea tradițiilor de pseudotradiții și punerea în valoare a ceea ce este pozitiv.</p> <p>c. gândirea prin procură - îl transformă pe profesor din manager în purtător de cuvânt al altor persoane, prin susținerea unor idei care nu îi aparțin, dar pe care le consideră valoroase în sine. Gândirea critică, libertatea de decizie și susținerea ideilor originale sunt câteva dintre instrumentele care pot ajuta la depășirea acestei bariere.</p>

Efectele acestor bariere în activitatea didactică

- » etichetarea elevilor;
- » ignorarea disprețuitoare a lor;
- » evaluarea constantă în termeni negativi și depreciativi;
- » lipsa de experiență;
- » utilizarea unor proceduri inadecvate;
- » probleme de comunicare inadecvată;
- » diferențe de atitudine;
- » plan personal;
- » proiectarea lecției, lipsa diferențierii curriculare;

» resurse materiale inadecvate;

» mediul. [7, 9]

Recomandări pentru profesorul aflat în mijlocul unei situații de criză educațională

Cadrul didactic poate găsi căi și modalități optime de intervenție în situații de criză educațională, datorate unor bariere apărute în activitatea didactică [7, 9]:

- a nu se neglija consecințele negative pe termen lung;
- a nu se abandona atingerea obiectivelor importante, dar mai puțin urgente;
- a nu se încălca și ignora restricțiile stabilite anterior;
- a se scăpa de “hoții de timp”;
- anticiparea ”răului”;
- aplicarea regulii entropiei;
- pregătirea deciziilor anticipate, secundare pentru cazurile defavorabile;
- a nu se lăsa luat prin surprindere de cazurile negative care pot apărea;
- planificarea acțiunilor viitoare va economisi 4 ore de execuție a acțiunilor în derularea lor;
- anticiparea întârzierilor:
- respectarea regulii lui 3: nu ai voie să mizezi totul pe o singură alternativă, stabilește cel puțin trei soluții decizionale;
- orice amânare lucrează în defavoare;
- feed - back-ul este obligatoriu pentru o acțiune viitoare.

Concluzii. Actul educativ vizează competențele legate de integrarea profesională (ca formă de “pre-calificare”: atitudine față de muncă, asumarea independenței, capacitatea competențelor de comunicare și inter-relaționare socială, dobândirea de competențe de muncă specifice, etc.). Trebuie să se asigure într-un cadru integrat, care să reunească elemente din asistența socială, educație, orientare și formare profesională, accesibilități la mediul fizic, comunicațional și informațional.

Nu este încurajată suficient cercetarea în domeniu și nici dezvoltarea tehnologiilor informaționale și a comunicațiilor; utilizarea lor poate oferi mijloace pentru a depăși multe bariere fizice și psihologice cu care se confruntă și prin urmare, să asigure implicarea lor mai mare, nu numai pe piața muncii, ci în toate ariile vieții sociale.

Acestea sunt doar câteva dintre cele mai importante bariere educaționale. Toate acestea se pot depăși prin ceea ce se numește profesionalizarea managerială a profesorului.

Stadiul actual, de modă, în care este perceput managementul în educație se va transforma, dar aceste schimbări de viziune trebuie introduse treptat, strategic, coerent și stimulat, în așa fel încât ele să ducă la valorificarea superioară a resurselor umane. Profesorul însuși trebuie să fie atât cel care acceptă, cât și cel care determină managementul schimbării.

El trebuie să înțeleagă noua misiune managerială a profesorilor, să abordeze pe termen lung, strategic, procesul educațional, dar și pe termen mediu și scurt. Treptat profesorul trebuie să-și dezvolte o cultură managerială care să cuprindă următoarele componente:

- 1) cunoștințe manageriale generale și specifice educației,
- 2) cunoștințe pedagogice, psihologice, sociologice, etice, juridice, ergonomice, axiologice și informatice referitoare la educație și la procesul de învățământ,
- 3) capacități intelectuale flexibile, competențe operaționale de aplicare a acestor cunoștințe în situații educaționale concrete, în proiecte strategice și programe.
- 4) profesionalizarea activității manageriale prin pregătire teoretică și practică, prin trecerea de la conceptul de ocupație managerială la cel de profesiune managerială.

În acest fel se pot defini rolurile manageriale ale profesorului, iar în mod interdisciplinar, se poate dezvolta personalitatea managerială a acestuia.

Bibliografie

1. Tiron, E. (coord.); Savin, I.; Sîmbotin, D. G. Managementul clasei de elevi, Ed. Performantica, Iași, 2011
2. Davitz, S. J.; Ball, S. Psihologia procesului educațional. EDP, București, 1978
3. Iucu, R. Managementul și gestiunea clasei de elevi. Ed. Polirom, Iași, 2000
4. Likert, R. New Ways of Management Conflict, 1976
5. Iosifescu, S. Management educațional. Ghid metodologic pentru formarea formatorilor, MEC, Institutul de științe ale educației, București, 2001
6. Tudorică, R. Managementul educației în context european, Ed. Maronia, București, 2007
7. Iucu, R. Gestionarea situațiilor de criză educațională, suport de curs, Facultatea de Psihologie și Științe ale Educației, Universitatea din București, 2009
8. Neacșu, I. Instruire și învățare. Ed. Științifică, București, 1990
9. Truță, E.; Mardar, S. Relația profesor-elevi: blocaje și deblocaje, Ed. Aramis, București, 2007
10. Piaget, J. Psihologia inteligenței, Ed. Științifică, București, 1965
11. Cattell, R. H. The scientific analysis of Personality, Harmondsworth, Penquin Books, 1967

SCHOOL DROPOUT - WAYS OF REMEDY

TSENGELIDOU Efthalia μ. ed, m. sc, ph. d

Collaborating Teaching Staff of University of Nicosia Cyprus

Senior Consultant in the Schools of Education in Greece

Rezumat. *Desigur, abandonul școlar este o formă de manifestare a devianței în educație, alături de absenteism și violență în mediul școlar. Cu alte cuvinte, devianța școlară include acele comportamente care se abat de la regulile care guvernează rolul statutului elevului (Neamțu 2003, 199). Tinerii părăsesc școala, indiferent de nivelul pe care l-au atins, înainte de a obține orice calificare sau pregătire profesională.*

Cuvinte-cheie: *abandon școlar, părăsirea timpurie a școlii.*

Abstract. *Certainly, school dropout is a form of manifestation of deviance in education, along with absenteeism and violence in the school environment. In other words, school deviance includes those behaviors that deviate from the rules governing student status-roles (Neamțu 2003, 199). Young people leave school, regardless of the level they have reached, before obtaining any qualification or professional training.*

Keywords: *school dropout, early school leaving.*

Social policies for prevention and control

There are many aspects that make school dropout a difficult problem to solve. Better teacher training is needed, both in their initial and in-service training. Increased attention is needed in working with students who have various family problems, social exclusion, insufficient income, etc. The state must also provide more funding through the Ministry of Education, in order to support both schools and teachers, but especially students who are at risk. The first specialist who comes in direct contact with the student is the teacher, who can identify and direct the child and his family to specialized services in order to provide support. The formal dimension of education, as well as ignoring the importance of working with students at risk, push them to leave school. There is a need for better integration of students at risk, as well as maintaining a close relationship with the family.

To address all these problems came the "Europe 2020 Strategy", which established that all Member States of the European Union (EU) to reduce dropout rates below the threshold of 10% by 2020. Thus, it was intended to facilitate access to education, reducing the number of students with poor academic results, as well as unmotivated absences. Also, "second chance" programs will be introduced for students who have already left school. All EU Member States have had to develop prevention and control policies in order to reach the target of an average drop-out rate of less than 10%. It was wanted to eliminate the favorable factors that determine the early school leaving. In this sense, there were three main directions of action, as follows:

1) prevention, which consists of a set of actions designed to improve both access and equal participation in education of all children, regardless of background or financial situation; several

specific programs for identifying and supporting students at risk of dropping out also need to be implemented;

2) combating, by streamlining the school network for reintegration into education of those who have already left school;

3) the development of the educational system, the appropriate endowment of the schools, the observance of the hygiene norms, the assurance of the qualitative standards of the educational services.

Romania has recognized the problem of school dropout and comes up with solutions to prevent and combat it, but we must start by encouraging the attendance of kindergarten, in order to adapt the child to the school curriculum and interactions with teachers and classmates (Neamțu 2003; Crosnoe 2007; Teodorescu et al. 2012).

In the direction of preventing and combating school dropout come several proposals, but it is imperative to first understand the causes of social, family, economic and individual nature. Subsequently, these causes can be transformed into opportunities and directions for action by social policies. It is necessary to implement a student-oriented psycho-pedagogical methodology, where the teacher actively stimulates the participation and involvement of each student in the educational process (Bjerk 2012, 112). Also, more learning styles need to be developed, so that the student can develop his cognitive function as much as possible. Students should be encouraged to put into practice the theories learned in class, thus taking the initiative in learning. The subject taught in a rigid, standardized manner, focused on storing information, will not be able to be applied in the future. Learning through various visual, graphic methods, in drawings and colors, can be one of the many alternatives (Cosmovici 1998; Bronfenbrenner 2005). Another proposal for improving the current school system, but especially for preventing dropout, is related to the teacher who can teach the lessons in an interactive way with his students. Avoiding the teacher's monologue will bring the student from the passive situation of class attendance to an active situation, of participation and involvement in the lesson. Encouraging students to get involved in the learning process is one of the main solutions and makes the school a fun, active and conducive place for student development (Einat and Einat 2015, 38–42). Stimulating the student's imagination is crucial in the learning and development process, offering the chance to take the initiative in teaching classes. The teacher must constantly provide positive and constructive feedback designed to encourage and motivate student participation (Neamțu 2003; Bradshaw 2008; Weerman 2010). Once these proposals are applied, the problem of school dropout in our country could experience significant decreases, precisely due to the school's orientation on student development and not only on teaching and memorization. At the same time, for students with very poor learning results, several study groups can be organized within the school, to answer the problems. It is necessary to orient each student individually, taking into account his inclinations and the results obtained. Orientation in various fields of education helps the young

person to improve in a certain direction, thus focusing on performance and not only on the results favorable to the promotion of the year.

In other words, there are a number of directions for action to prevent and combat early school leaving in our country, and the first such direction is to eliminate the current rigid, classic school system (Dianda 2008; Bridgeland 2006).

Furthermore, equal opportunities for all children to participate in education must be ensured. Teachers must benefit from continuous training, in which they can permanently develop and improve their working skills with students with various problems, whether personal, family, economic or social (Bridgeland 2015; Cosmovici 1998). The quality of educational services and inclusion in the system are some of the most important directions of action of social policies. Ethnic minorities must benefit from teaching in their mother tongue so that the school can meet the difficulties of adaptation and integration. A student who has adapted and managed to integrate into society, in school, will have a much lower risk of dropping out of school (Korhonen et al. 2014, 3–6).

The state must materially support students' performance and promote all forms of education. Violence in school must be eliminated as much as possible, being one of the causes of dropout (Cohen 1955; Neamțu 2003), and the relationship between the student's family and the school must be as close as possible. Ensuring the safety of the student inside the school is mandatory. Also, within each educational institution must work several specialists, such as social workers, psychotherapists and psychologists who have the role of identifying students with problems. Thus, it will be possible to intervene on these cases and a careful monitoring of the problem solving path will be made.

Encouraging the child's autonomy is essential even during school. On the other hand, given that the young person wants to leave school in order to obtain a job, having a full-time job and a stable monthly income, the idea of “temporary school dropout” must be accepted (Fortin et al. 2013; Dianda 2008). Family and society are important partners in determining the young person to return to education to complete his studies. Thus, "temporary school dropout" becomes a solution worth considering, in addition to the offer supported by the vocational school and offering financial support during the resumption of studies. In other words, the vocational school must have the full support of the state, but also of several companies to be involved in financing and organization, taking into account the demand of the labor market. It is necessary for the state to support these companies that choose to get involved, through various tax facilities, tax exemptions. Training a skilled workforce is essential for the economic success of any country.

School dropout is not only a problem of the education system, but it is a social problem, an individual failure with negative effects for the economy and the family. Preventing the risk of dropping out of school by identifying and supporting young people with problems is essential in reducing the rate of early school leaving (Jimerson et al. 2000, 527–531). The full involvement of teachers is necessary

because they are in direct contact with the student and his family. Early identification of the risk can prevent the young person from leaving school. The school itself must be responsible for preventing, motivating and helping students to integrate into the collective.

The school is good when it meets the demands of the labor market, the demands of the student and society. Romanian society has undergone a series of major changes in economic, social, educational, health and cultural, from 1989 to the present. Globalization, accession to the European Union and the evolution of the media have also massively influenced the traditional education system. Old teaching methods must now be replaced by new ways of motivating, capturing the student's attention and interest. In conclusion, society has changed, the priorities and prejudices of individuals have changed, consequently, the school system must adapt to new times and requirements. The school must provide, in addition to cognitive development, a stimulation of the spirit of innovation and initiative of young people, helping them to prepare to meet the demands of the labor market today and especially in the future.

Bibliography

1. Bjerk, D. Re-examining the impact of dropping out on criminal and labor outcomes in early adulthood. *SUA: Economic Education*, 2012. no. 31: 110–122.
2. Bradshaw, C.; O'Brennan L. și Columbus McN.. Core competencies and the prevention of school failure and early school leaving. *SUA: New Direction, Child Adolescence*, 2008. no. 122: pp. 19–32
3. Bridgeland, M.; DiIulio J. și Morison K. *The Silent Epidemic. Perspectives of High School Dropouts*. Washington DC: Civic Enterprises, L.L.C. 2006
4. Bronfenbrenner, U. *Influences on Human Development*. SUA: Holt, Rinehart & Winston. Bronfenbrenner, Urie. 2005. *Making Human Beings Human. Bioecological Perspectives on Human Development*, Sage. 1975
5. Cohen, Al. *Delinquent boys*. London: Free Press. 1955
6. Cosmovici, A.; Iacob L. *Psihologie școlară*. Iași: Editura Polirom. 1998
7. Crosnoe, R.; Riegle-Crumb C. A life course model of education and alcohol use. *SUA: J. Health Sociology Behaviorism*, no. 48: 2007. 267–282.
8. Dianda, M. *Preventing Future High School Dropouts. An Advocacy and Action Guide for NEA State and Local Affiliates*. Washington DC: National Education Association. 2008
9. Einat, T. și Einat A. To learn or not to learn—this is the question: learning – disabled inmates' attitudes toward school, scholastic experiences, and the onset of criminal behavior. *SUA: Prison J.*, no. 95: 423–448. 2015
10. Esping-Andersen, G. *Why We Need a New Welfare State*. Oxford: Oxford University Press. Fortin, Lemieux, Marcotte Denis, Diallo Thuillier, 2002

11. Jimerson, Sh.; Egeland. B.; Sroufe, A. și Carlson B. A prospective longitudinal study of high school dropouts: examining multiple predictors across development. SUA: J. School Psychology, no. 38: 525–549. 2000
12. Kearney, Al. School absenteeism and school refusal behavior in youth: a contemporary review. SUA: Clinical Psychology Review, no. 28: 451–471. 2008
13. Korhonen, J.; Linnanmäki K. și Aunio P. 2014. Learning difficulties, academic well-being and educational dropout: a person-centred approach. SUA: Learn Individual Differences, no. 31: 1–10.
14. Neamțu, C. Devianța școlară. Iași: Editura Polirom. 2003
15. Teodorescu, D.; Andrei, T. și Oancea B. Quantitative methods used to identify the causes of school dropout in EU countries”. SUA: Proc. Society Behaviorism, no. 31: 188–192. 2012
16. Weerman, F. Delinquency after Secondary school: exploring the consequences of schooling, working and dropout”. Europe: J. Criminology, no. 7: 339–355. 2010